

...eller

signe lundström

index

Jorden	2	Oändlig dag	15
Våra morgondagar	2	Så ung!	16
Massornas tidsålder	2	Intervju	17
Vad är det du vill	3	Du själ	18
Rymdernas musik	3	Regn	19
Jag ryste	4	Vishet	20
Främlingar	4	Funderingar på norska	20
Oväsentligheter	5	Att vara tyst	21
Depression	5	Undring	21
Dagen	6	Konst	21
Verkligheten	6	En bänk	22
Tundra	7	Konsten att leva	23
Sorgen	8	Strängar	23
Varje kvinna	9	Pojken med sälgpipa	23
Slingrande stigar	10	Att måla ord	24
Dolda mål	10	Konstnär	24
Mening	11	Fortids prästinna	
Spång	11	och nutidskvinna	25
Barnet	12	Morgondimma	26
Stig in	12	Sången	27
Ödemark	13	Bristvara...eller!	28
Ensam	13	En visa	28-29
Mått	14	En visa till	30-31
Bittert flöde	14		
Enkla ord	14		

Jorden

Jorden, den härliga,
vars mödrar famnar framtiden,
väntar ängsligt
på ett släkte
som vill fred
kan fred
förstår fred
och övar förlåtelse.

Våra morgondagar

Blivande mödrar
kunde bära på någon
som vill leva för andra
och dela glädje
och bära sorg
och lyfta bördor
och visa oss hur vi ska vandra
i våra morgondagar.

Massornas tidsålder

Vi har mass-svält och mass-nöd
mass-krig och mass-död
mass-sjukor och mass-stöd

– och några som lever i överflöd.

Vad är det du vill?

När du druckit dig färdig
och ätit dig mätt vad då, vad se'n?

När du fått det du ville,
fyllt ditt behov, får du fler igen.

Blir du van vid det myckna
förslår bara mycket
som varar helt kort.

Hopp att det handlar
om mer här i livet
skjuts bara bort.

Men längtan väcks
efter varaktigt tillstånd
där själen får tag,
när du möter och famnar
och lär dig att känna
ditt verkliga jag.

Rymderns musik

Människorna söker
rymdernas musik
men den klingar klar
i själens akustik.

Jag ryste

Jag ryste av fasa
vid nyheter
om överfall och mord.
Men jag ryste inte
när jag träffsäkert drabbade med ord
den jag lovat älska.
När jag såg glimten slockna
i hans ögon
grät jag.

Främlingar

Vi är främlingar
för varandra
min själ och jag,
fast sammanlåsta
från livets början
till dess slut.

Vi samtalar inte
min själ och jag.
Vi frågar inte.

Vi samexisterar
försiktigt
i rädsla för det
vi inte förstår.

Oväsentligheter

Tröskeln är låg
man måste över
för att komma in i det innersta rummet
där stillheten är,
där sinnet förnyas, där sanningen finns.

Men det är märkvärdigt svårt att ta klivet.

Plötsligen blir det angeläget
att utföra ett
och sedan ett annat.
Oväsentligheter som tycks
synnerligen väsentliga
leder till fler oväsentligheter
och fler.

Och tröskeln förblir oöverstigen.

Depression

Jag träder i torra tarvliga tankar,
det prasslar där jag går fram
som bland vissnade löv och förvittrade grenar
och hjärtat bankar av skam.

Mitt liv ligger öde och förorenat,
en uttorkad flodbädd,
förskorpat slam.

Dagen

Ännu en dag
dyker upp ur natten
och välter sig över horisonten.

Kunde man bara mota den,
välta den tillbaka
och låta den drunkna i mörkret!

Men dagen jäser
ut över världen
och viker inte.

man måste tåla den
till sista timmen.
Bli vän med den.

Verkligheten

Inte i forntiden,
inte i nutiden
inte i framtiden
är den verkliga verkligheten

men bortom tiden.

Tundra

I min pinas fångelse
raglade jag.

Jag slog huvudet i väggen,
hes av gråt
utan tårars lindring.
De torkade in tidigt i livet.

Jag stötte bort alla,
skydde beröring
ratade hjälp,
hade inget att ge
och skämdes.

Jag svor att aldrig visa
min förtvivlan, min eld.

Ensam, i skogen,
på vidderna, i fjällen
och i mitt sinne,
den karga tundran,
släppte jag elden loss
att stiga upp och upp.

Jag blev kvar,
tom, bränd.

Såg du?
Visste du?
Var det därför du kom
i det tysta?

Sorgen

Jag vek när sorgen kom.
Jag blandade mig med skug-
gorna,
gömde mig i mörkret.

Men den kom rakt på
utan att stanna.

Jag tyckte att jag såg
att den slukade mig
med onda ögon
och jag flydde ut på
vidderna
mot fjärran fjäll.

Ändå kom den
närmare för varje
vändning,
skred med säkra steg,
mörk och hög.

Jag önskade mig bort
och blev stel av skräck,
visste att ingen flykt
skulle lyckas.

Tankarna for i virrvarr
och jag ville ropa ut i rymden
– inte nu, inte nu, inte du!

Men rösten försvann
och jag stod där.

Då bredde sig stillheten sakta
över mig och överallt
som när snön faller
och täcker skarpa kanter
och dämpar alla ljud.

Visshet började sippra fram.
att sorgen inte var ond,
men vän.

Jag sträckte mig ut
och tog den intill mig
som man gör med kära,
tog den i min famn.

Sorg heter den inte nu
men kärlek.

Varje kvinna

Varje kvinna
är en Maria.

Hon är född att vårda,
född att skapa
född till vishet i rättvisa,
ordning i kaos,
född att rymma tårar och glädje.

En kvinna kan tåla smärta
utan att klaga.
Hon kan lida utan bitterhet,
förlora utan förlust.

Varje kvinna,
vem hon än är,
vad hon än gör,
är en mor.

Det finns alltid människor
som behöver en Maria
för att bli
det som var meningen.

En Maria finner närhet
genom att ge närhet.
Hon har makt att förändra världen
där andra misslyckats.

En Maria har uppfyllelsen leende
på sina läppar.
Hon vet.

Slingrande stigar

Mitt sinne är en ändlös labyrint
där jag vandrar på slingrande stigar.
Men något kom,
oförklarigt, oförutsett.

Det berörde hela min varelse.
det stärkte viljan.
Det fyllde mig
med vetande och förundran.

Jag var inte längre mitt centrum
– inte längre min angelägenhet.

Dolda mål

Man ber om flyktig njutning,
om känslans snabb-ekstas,
men får klättra branta berg
och söka dolda mål.

Fast innerst inne vet man
att lyckan finns
inte i vad man får
eller vad man känner
eller hur man lyckas

men att man enträget strävar
vidare framåt.

Mening

Skratt utan glädje
gråt utan sorg
är som hav utan stränder
och väg utan mål.

Spång

Det händer
till tider
att en viskning når mig
från någonstans
och vill mig något.

När jag gräver och frågar
är det tyst.

När jag stönar och strävar
finns det inget att hämta.

Mitt sökande är konstlöst, grovt.
Jag roffar åt mig, griper hårt.

Men när jag väntar,
utan krav, utan ord,
uppfattar jag något
från detta andra.

Det blir som en smal spång mellan oss.

Barnet

Du levande flamma
som lånat liv av evigheten,
du fladdrar i dimman av vår tillvaro.

Du drar oss till dig
oemotståndligt
med ditt sken.

Vi sträcker ut händerna
att skydda dig,
grova händer
som märker sent
om flamman tynar.

Vaka inre öga
att våra händer
inte kväver flamman,
men låter den få luft.

Stig in

Stig in i tystnaden.
Låt den dra dig
in i sitt innersta
och uppenbara för dig
vad som har dolt sig
för din tanke.

Ödemark

Jag vandrade i ödemark
i sinnets karga landskap.

Hjälp fanns ingenstans att få,
ingen fred,
inget mål för tunga steg.

Driven av skräck
försökte jag fly
från ödslig tomhet.

Var tanke tycktes tarvlig
var handling dödfödd.

Men tanke väckte tanke,
handling födde handling
och gav stadga.

Gladje började bubbla
som rännilar i solen.

Ensam

Ensam med sinnet fritt
riktat mot ändlösheten,
ensam
i tidiga timmar
när dagen gryr,
möter jag kraft
som inte kan mätas
med instrument.

Mått

Måttet av kärlek
är inte vad man känner
och vad man får,
men vad man ger
och vad man gör
och vad man tål.

Bittert flöde

Jag skydde sorgens
bittra föde
men när jag drack
läktes min själ.

Enkla ord

Enkla ord
är svåra ord
De skär
genom förställning
som kniven skär
genom äpplet
och blottar kärnan.

Oändlig dag

Oändlig dag, som sträcker sig
in i framtiden utan natt
vore grym och förödande.

Evig natt utan dag
skulle tynga själen.

Hur kunde man uppleva
härlig vila
utan strävan och trötthet?
Skulle man uppfatta den?

Skulle förtjusning ha värde
utan avskyns motsats?

Hur skulle en
som aldrig känt ilska
kunna visa förståelse?

Om hetta inte hade kyla
som lindring,
eller hunger och törst
inte fick tillfredställelse
skulle hopp sina ut bland oss,
vi skulle tyna bort
av brist på drivkraft och mod.

Och som dag är dag,
för att natt är natt
kan glädje inte finnas
utan lidande.

Så ung

Så ung jag är!
Så ung!

Hur fräscht mitt sinne
tar in dagens första
glimmer
på östanhimlen!

Jag svarar med iver
på morgonvindens
viskningar.

När liv börjar skälva
efter nattens död
blir jag som ett träd
med sav som stiger
i solens värme.

Som växten sträcker sig
mot solen,
som fågeln vaknar med
sång i strupen,
som klippan vidgas
efter nattens krympning –
som allt efter sin art,
möter min själ dagen.

Jag är så ung, så ung!

Mitt inre öga ser nya vyer,
hopp väcks till liv,
min själ vibrerar
med morgonens melodi

och skickar sina flöjttoner
och majestätiska
trumpetljud in i dagen.
Jag är så ung!

Mina ögon vänder sig
från fönstret
där evigheten speglas,
och finner spegeln på
väggen...

De ser, utan att se
ansiktet med rynkor,
grånat hår,
skumma ögon,
hals med senor och
slapp hud,
ett väsen som inte är JAG.

FÖR MITT JAG ÄR
EVIQT UNG!

Intervju

"Jag tror på frihet!
Frihet är min gud
och mitt första bud!
Ingen skall tvinga mig
inringa mig
straffa mig, knuffa eller puffa mig
prata, tjata eller hacka på mig
pracka på mig
knåda mig
tills jag blir
vad jag inte är.
Ingen skall komma mig för när!

Frihet försvinner
där maktbegär brinner –
den kvävs av strävande
krävande
nivellerande
profiterande
välmenande
felriktade
samhällsströmmar
som hotar frihetsdrömmar,
folk som vill status quo
för att leva i lugn och ro med sig och sitt
och förbisett mitt."

Och frihet för varandra!
"Det överlåter jag åt andra!"

Du själ

Du själ, du ande
du spränger,
kan inte rymmas i min kropp –
du vill opp, du vill opp
du vill flyga och stiga
i rymder där du ej får tiga
bunden av vanan, fåfången, skräcken
inför oändlighetens frågetecken.

Du själ, du ande
stig högt och finn ditt!
Jag vill rymma dig, följa dig,
uppstå från mitt,
allt mitt som är klämt
och förvittrat smått
och blekt och grått.

Du själ, du ande
är inte min, du är evighet!
Salighet är att fyllas i din form
stiga i din storm
flyga i din famn
och ge dig namn.

Regn

Regn faller mjukt.
Det ändrar färgerna
i landskapet.

Djupare grönt gror gräset
som har bleknat i solen.
Nytt gräs dallrar ljusgult
mot det mörka gamla.
Ockerfärgade vinterstrån
får rödaktigt skär
och lever om i regnet.

Jordens torra dammfärg
mörknar till mulltonat umbra.
Stenens blekröda grova substans
förvandlas till regnkallt blått;
från svagaste kobolt
till skuggans mystiska indigo.

Men storsjön mister sin glans.
Återskenet från himlen försvinner
från den krusade ytan.
Grönblått som skiftade i ultramarin
blir grumligt grått när det regnar.

Vishet

Vishet
tittar fram bland rynkorna,
observerar klart
känner starkt
reagerar effertänksamt
aborberar ivrigt
reflekterar djupt
säger ingenting
men samlar erfarenhet,
gärna meddelad
om någon finns som vill höra.
Men vem vill höra?

Funderingar på norska

Hadde jeg fått det som jeg ville ha det
var det nok ikke blitt tårer av det.
Ingen tårer av pirret vrede
ingen hulken av håpløs lede,
bare glede med dem som er glade.

Hadde jeg fått det sån som jeg ville
hadde jeg aldri opplevd det gilde
overraskelsesmomentet
som finnes der bestandig ivente
på den som gråter ut og blir stille.

Att vara tyst

När man vant sig vid att gilla
vara tyst och sitta stilla
och att släppa alla krav
ut i glömskans djupa hav
då öppnar sig en verklighet,
ny i all oändlighet.

Undring

Jag har funnit.
Ändå söker jag.

Jag är nöjd.
Ändå längtar jag.

Den ständiga sorgen
är evig glädje
och smärta den vackraste blomma.

Konst

Konsten fanns
länge innan människan kom till.

Konsten är ljuset,
synen
doften,
känslan,
som följde med livets mysterium
i dess morgongryning.

En bänk

En bänk står
i all sin nakna uppenbarhet.

Bänkas gör vänner
som samlats för att glädjas
åt mat och dryck
och odla vänskapens ande.

Bänkas gör de som vårdar om fred
och bygger bro över skillnader.

Bänkas gör de som skiftar rätt
och söker sanning.

Bänkas gör man för att finna tröst
när sorgen sänker sig över livet.

Bänkas gör man där vishet flödar
ur erfarenhetens källa

och man bänkas där böcker bjuder på bankett
och själen suger näring
av eterisk föda.

Och bänkas gör de
som samlas i livets väntrum
för att finna tillvarons yttersta mål.

Men bänken bara står där
i all sin nakna uppenbarhet.

Konsten att leva

De största måste böja,
De minsta måste sträcka
för att avstånd undanröja
och varandra räcka.

Strängar

Strängarna är stämda.
Instrumentet vilar på mitt knä.
Min hand är lyft
att slå ackord.

Men jag har ingen melodi.
Och jag väntar
för den kommer inte på befallning
men när tiden är inne.

Pojken med sälgpipa

Han hör vad hans öra
aldrig har hört
och ser vad han aldrig såg.
Han spelar på pipan
vad själen förnam
och vad anden ger form i hans håg.

Att måla ord

Jag skulle vilja måla ord!

Jag skulle vilja måla ord i
djupblått
som kvällshimlens blå
och ord, sammetssvarta som
rymden,
så att man skulle längta
mot det okända.

Några ord skulle bli röda,
så röda att de bränner
till liv tankarna
som de vore flammor.

Andra ord skulle vara
strålände gula
som guldets i en soluppgång,
och lysa upp livet
med förståelse.

Ibland skulle jag måla ord
i mjukaste grönt
för att ge känslorna frid,
de som blivit
tyngda av intryck.

Och små ord i blekblått svaltt
skulle jag måla
som droppar av insikt
när sinnet är förmörkat

Och så skulle jag ha vitt.
Ja, mycket vitt skulle jag ha!
Jag skulle behöva vitt
som andrum mellan orden
att hålla dem isär,
– ge vart och ett
sin verkliga innersta mening.

Konstnären

Störst av alla konstnärer
är den som finner väg
till en annans hjärta.

Forntids prästinna och nutidskvinna

Forntids prästinna,
bunden av plikt att finna
välskapta barn att skicka i döden,
blidkande offer
åt mäktiga gudar
som skulle forma människors öden,
måste ha levat i ständig konflikt,
måste ha gjort sina känslor hårda,
hon som skapats att föda och vårda.

Nutids kvinna är fri att föda
och fostra till liv,
att lära fred
och kärlekens hemliga makt,
förlåtandets växande takt.
Är den friheten henne för stor
hon som är människosläktets mor.
Är hon med om att skicka i döden
barn som skapats för stoltare öden?
Har hon fostrat till hat och kiv
hon som fått gåvan att föda liv?

Hon som fått frihet att välja bort trycket,
är den friheten henne för mycket...

...eller?

Morgondimma

I morgondimman
medan mörkret blev ljus
satt jag och lyssnade till vinden.
I vinden fanns en tanke.
I tanken fanns en kraft.
Den både smekte och befallde
min vilja.
Den grep mig så, att jag stod upp
och gjorde som den bjöd
och det var gott.

Men hur kom tanken?
Var fick den sin kraft
och sitt syfte
som så gjorde
att jag stod upp
och gick dess ärende?

Den hade ingen substans
men fanns där ändå.
den gav inget ljud
men jag hörde
utan hörandets medel.
Jag visste
att det gällde mig
och att det var för mig att lyda.
Och jag stod upp och följde dess maning,
och det var gott.

Sången

En man satt och såg
långt ut i det blå,
hans fötter våta
av morgonens dagg.
Han höll en gitarr i handen
och väntade på en sång.

Tiden gick
och han satt där än
som en siluett
imot det blå.
Han hoppades att fånga
en sång på flykt ännu.

Men han blev trött
och hans rygg blev böjd
där han satt
och såg ut i det blå
och väntade.

Då kom en vandrare
inför hans blick,
han kom ut ur natten
så mörk och så lång
och höjde sin röst.

"Spelman, spelman,
spela en sång
för jag är trött
och vägen är lång.
Jag kan inte se
var vägen tar slut
men vandra måste jag,
sträckan ut."

Spelmannen såg
in i vandrarens ögon
och kände ömkan med det
som speglades där.

Han lyfte sin hand
och rörde vid strängarna,
stämda och klara,
och en sång flög upp
som på vingar

Bristvara...eller?

Folkförsoningens tanke
folkförsoningens folk
folkförsoningens gärning
folkförsoningens tolk –

är det bristvara...eller?

Frisyren

melodi av SLS

En visa

(Frisyren) melodi av SLS

Och kärringen gick inför spegeln att stånda
Det vållade henne den hemskaste vända
för under en lurvig och peppargrå frans
had' ansiktet mist sin ungdomliga glans.

Hon tyckte att livet just ebbade ut, det,
men då var det kärringen gjorde beslutet
att ta ett för henne så ovanligt steg –
sen låste hon dörren och gav sig iväg.

Och kärringen gick till en damfrisershörna
för att se om dom kunde göra nå't för'na –
den peppargrå fransen som var'nas peruk
den dolde hon under en röd huvudduk.

"Det får int' va rakt och det får int' va krusigt,
och inte för kort, nej och inte för tjusigt,
och inte för långt, inte heller för strävsamt,
men sisådär mjukt och just lagom och trevsamt!"

Så tvättas och klipps det och krullas och se, sa'n,
så kom dom med kakor och fin kopp med te sa'n,
och hon blev behandlad just som prinsessa
så hon glömde av med att oja och stressa.

Och kärringen dansa så lockarna hoppa
och hon skulle gladeligt aldrig mer stoppa,
för livet had' åter blivit muntert och ljust,
och kärringen blev övermåttans förtjust!

Återkomsten till Sverige

melodi av SLS

The image displays a musical score for the piece 'Återkomsten till Sverige' by SLS. The score is written on six staves, each beginning with a treble clef, a 3/4 time signature, and a key signature of one flat (B-flat). The melody is composed of eighth and sixteenth notes, often beamed together in groups. The first staff contains the first four measures, the second staff the next four, the third staff the next four, the fourth staff the next four, the fifth staff the next four, and the sixth staff the final four measures, ending with a double bar line. The music has a steady, rhythmic character.

En visa till

(Återkomsten till Sverige) melodi av SLS

På gamla bryggan
där biter myggan
och uti trädgården växer grönt
och bort i huset
i aftonljuset
med goda vänner har vi det skönt.
Ser båttrafiken
på öppna viken
hör svall av vågor mot klippig strand
och hör på pratet
och på musiken
och fylls av kärlek till detta land.

Och när man träffar
sin lilla jënta
som har blivit stor och har fått en man
och som blir större
av att vänta
på att det ska bli en liten ann'
då blir förtjusande
och förtroligt
då blir det härligt du jëntalill!
Å herre Gud
vad här väl är soligt
vad det är roligt att vara till!

Boken kan beställas av
Signe Lund Strong
Parkgatan 16, 671 32 Arvika
Tel. 0570-183 78

ISBN:
Arvika Grafiska AB